

عنوان مقاله:

تاثیر کهن الگوها در ماندگاری بناها

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری و شهرسازی (اندیشه، نظریه ها و روش ها) (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

پریسا عبدخالقی - دانشجوی دکتری معماری، دانشکده معماری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب

خلاصه مقاله:

این مقاله منتج از پژوهشی است هدفمند در جهت بررسی کهن الگوها در معماری و ارتباط آن با ماندگاری بناها. هدف از این پژوهش ضمن تعریف کلی دو مفهوم ماندگاری و کهن الگو در معماری و بیان ویژگی های کهن الگوها، تاثیر وجود عناصر آرکی تایپی در معماری ماندگار است. لذا این پژوهش در پی یافتن رمز ماندگاری و جاودانگی در مجموعه آثار معماری به جا مانده از دوران گذشته و تاثیر کهن الگوها در ماندگاری این آثار می باشد. معماری همواره شاهد استفاده از کهن الگوها بوده است که علیرغم بی توجهی معماران معاصر به این گنجینه عظیم و پذیرش بی چون و چرای معماری مدرن، هنوز این الگوها فراموش نشده اند. الگوهای مذکور با توجه به بیشینه عمیقی که در ذهن انسان ها دارند نقش معناداری در هنرهای مختلف ایفا می نمایند. لذا در مقاله حاضر، پس از بیان معنای واژه های ماندگاری و آرکی تایپی، به بیان دیدگاه های صاحب نظران و معرفی عناصر آرکی تایپی در معماری همچنین راز کهن الگوها در ماندگاری آثار معماری پرداخته است. نتایج این پژوهش بر این مهم استوار است که استفاده از کهن الگوها به عنوان عامل ماندگاری و جاودانگی معماری مطرح می شود و برای تبیین موضوع چندین نمونه از بناهای ایرانی و غیر ایرانی میدان آزادی، خانه اچرا سیدنی، میدان نقش جهان، استون هیج انگلستان کلیسای نور تادایو آندو مورد بررسی قرار می گیرد. پژوهش حاضر به لحاظ ماهیت موضوع از گونه ی استدلال منطقی است؛ نتایج تحقیق حاضر بر این مهم استوار است که عامل اصلی تاثیر کهن الگوها در ماندگاری معماری ناخودآگاهی انسان است. علاوه بر این مشخصه، می توان به یک زبان الگوی مشترک در معماری ماندگار اشاره نمود.

کلمات کلیدی:

ماندگاری، کهن الگو، معماری، معنا، بناها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/723755>

